

Angemälare.

På Klasamåla och Ugglekull skiftades
lån för mycket ha kommit till Ugglekull
på Klasamålas bekostnad. med den på-
följd att man sedan ibland om nätter-
na kunde höra tunga kedjor rassla
vid rågångarna och på Stengärdesgår-
darna. Samtidigt kunde man höra en
dov spöklig slämmas klaga: "Här är
det mätt fel, och här är det fel!"

En bonde som en mörk hästnatt kom
körande vägen förbi spökestället kände
plötsligt att något tungt hoppade upp
bak på vagnen och i samma ögonblick
slamade hästarna och kunde inte kom-
ma ur fläcken. De arbetade och stre-
kade och svelken lackade om dem
så de var alldeles vita. Bonden pista-

de på dem och då de så helt plöts-
ligt gjorde ett kraftigt ryck föll det
mystiska föremålet av och hästarna
kunde fortsätta. Det som suttit på
vagnen var trötigen ängamålaren.

Huda-Daniel (död - 87 eller 88) hade
en särskild makt med kreatur och an-
litades ofta som djurläkare. Han bru-
kade få hjälpa till med att sänja
skutar. Därav fick han sitt namn. En
gång tog han en mycket folkilsken
kvelga och ledde henne ut ett rep,
som han endast höll löst i ändan av.
En stuv hade blivit vildsint i en
grangård. Trots det att man var flera
karlar om honom kunde man inte få

bukt med honom. Han snodde ihop
repen och karlarna i en enda röra och
man kom ingen vart med honom. Skuta-
Daniel blev då efterskickad, och han kom
genast och fyllade lag i svansen på
sjuren, som genast satte iväg med St.-D.
dinglande efter. Det bar iväg långt och
det barkade St. o. m. över en å. Men
snart spaknade sjuren och stannade
Om en stund kom Skuta-Daniel tillbaka
ledande sjuren vid hornen.

En gång var han ute och gick på
vägen och mötte så en hästskjuts med
ett par halv vuxna pojkar på. "Ur
vägen, gubbe!" röt dessa åt honom.
Han så ingenting utan späände bara ögo-
nen i hästen. Denne svärstannade då.

— "Nå, ni hade ju så bråttom. Varför kör ni inte då?" — "Ja, se hästen kan ju inte göra sig." — "Stuta-Daniel talade så vänligt med hästen som gossar satte av i galopp med skjutsen."

En bonde hade bland sina får även ett svart sådant. En gång när Stuta-Daniel var på besök barnade han på skämt pigan för det svarta fåret när hon skulle till lagården. Pigan bara skrattade åt honom och menade att det var löjligt att vara rädd för ett får även om det var svart. Det var ju lika fromt som de andra. När flickan emellertid kom ut i lagården för att mjölka, rusade det svarta fåret på henne och slog henne nästan ihjäl så hon blev sängliggande.

Nils Knutsson var en annan locken
klok gubbe, som var särskilt fin på
att stämma blod. Vi skulle till julettan
en gång, det var på 90-talet. Min mor,
som också skulle följa med, fick då plöts-
ligt näsblod, så vi tänkte stanna hemma.
Men så erbjöd sig drängen att gå efter
Nils Knutsson. Denne sa emellertid när
drängen kom: "Jaha, nu är hon bra, gå
du bara hem igen." — Drängen gick och
när han kom hem, var det som gubben
sagt. Blödningen hade avstannat vid
det tidpunktet då drängen befann sig hos
Nils Knutsson.